DOMSTOLENS DOM
AF 26. JUNI 1958

Chambre Syndicale de la Sidérurgie Française mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 9/57

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmål om annullation af artiklerne 6, stk. 3,8 og 9 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957 (JO nr. 4 af 28. 1. 1957; findes ikke på dansk), og følgelig også af artiklerne 3, stk. 1 b, 4, stk. 3, 5, 6, stk. 1 og 2, og 7 i den nævnte beslutning.

Domskonklusion:

Sagen kan antages til realitetsbehandling men savner fornødent grundlag; følgelig forkastes annullationssøgsmålet imod bestemmelserne i artiklerne 3, stk. 1 b, 4, stk. 3, 5, 6, 7, 8 og 9 i Den Høje Myndigheds beslutning nr. 2/57 af 26. januar 1957.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

Sammendrag

1. *Retspleje — annullationssøgsmål — generel beslutning — sagsøgende organisation af virksomheder — ret til at anlægge sag ved Domstolen*
   (Traktaten, artiklerne 33, stk. 2, 48 og 80)

2. *Retspleje — annullationssøgsmål — generel beslutning — sagsøgende organisation af virksomheder — magtfordrejning — antagelse til realitetsbehandling*
   (Traktaten, artikel 33, stk. 2)

3. *Finansielle ordninger — indirekte virkemidler*
   (Traktaten, artiklerne 53 og 57)

4. *Fællesskabets grundlæggende målsætning*

   a) *Den Høje Myndigheds forpligtelser — anvendelse af artiklerne 2 til 5*
   (Traktaten, artiklerne 2, 3, 4, 5 og 53)

b) Tilvejebringelse af overensstemmelse mellem de forskellige mål i artikel 3 (Traktaten, artiklerne 2, 3, 4 og 53)

c) Kombination af forskellige formål — fælles interesse (Traktaten, artikel 3, stk. 1)

5. *Finansielle ordninger — fordelingssystem — direkte indgreb i produktionen (Traktaten, artiklerne 53b og 59 og bilag II)*

6. *Styring af investeringerne — finansielle ordninger — indirekte indgreb i investeringerne (Traktaten, artiklerne 53, 1 og 54)*

1. En organisation af virksomheder har ret til at anlægge sag ved Domstolen imod en generel beslutning, når denne kan medføre skade for visse, måske endog indbyrdes afvigende, interesser, som sagsøgeren varetager.

2. Et søgsmål, indgivet af en organisation af virksomheder, kan antages til realitetsbehandling, når organisationen udtrykkeligt påberåber sig et eller flere tilfælde af magtfordrejning over for dens medlemmer, når den på relevant måde angiver de grunde, hvoraf det eller de påberåbte tilfælde af magtfordrejning efter dens mening udspringer, og når de fremsatte argumenter tilsigter at få fastslået, at Den Høje Myndighed ved sin vedtagelse af de anfægtede beslutninger har anvendt de beføjelser, traktaten har tillagt den, til andre formål end de, med henblik på hvilke beføjelserne blev tillagt den.

3. De i artikel 53 omhandlede finansielle ordninger er ordninger, som er baseret på overførsel af ressourcer, især i form af udligning eller kompensation. De er »indirekte« interventionsmåder, således som det forstås i traktatens artikel 57, og står herved i modsætning til de direkte virkemåder, såsom en fastsættelse i et kvotasystem for produktionen (arikel 58) eller fordeling af ressourcerne (artikel 59).

4.a) Den i artikel 53 udtrykkelige omtale af artikel 3 fritager ikke Den Høje Myndighed fra at overholde traktatens øvrige artikler, navnlig artiklerne 2, 4 og 5. Artiklerne 2 til 5 skal altid overholdes, fordi de fastsætter Fællesskabets grundlæggende målsætning. Disse bestemmelser er af samme tvingende karakter og skal iagttages samtidig for at sikre en korrekt anvendelse.

b) Bestemmelserne i artikel 2 til 5, der er tilstrækkelige i sig selv, er umiddelbart anvendelige, når de ikke er gentaget i nogen bestemmelse i traktaten. Hvis de er gentaget eller reguleret i andre bestemmelser i denne, skal disse, som vedrører én og samme bestemmelse, betragtes i deres helhed og anvendes samtidig. I praksis må man, da målene i artikel 3 udgør almindelige principper, mod vis gennemførelse og indbyrdes overensstemmelse man i videst muligt omfang skal stræbe, dog tilvejebringe en vis overensstemmelse mellem disse forskellige mål, idet det er åbenbart umuligt at gennemføre dem alle samtidig og hver især fuldt ud.

c) Beskyttelsen af den fælles interesse er ikke til hinder for, at et indgreb, som forfølger de forskellige formål i traktatens artikel 3 samtidigt, når omstændighederne kræver det, omfatter alle foranstaltninger af selektiv og progressiv karakter, som er forenelige med lighedsprincippet og nødvendige til gennemførelsen af de i den nævnte artikel fastlagte opgaver;

følgelig kan et indirekte virkegreb i produktionen ikke under påskud af, at det indebærer forskellig behandling, betragtes som uforeneligt med beskyttelsen af den fælles interesse.

5. De i traktatens artikel 59 og bilag II fastsatte fremgangsmåder, som udelukkende består i en fastsættelse af anvendelsesprioritering og fordeling af ressourcer, er direkte og udelukkende kvantitative og har derfor intet at gøre med indirekte indgreb i produktionen i form af prisforanstaltninger uden mængdemæssig indkøbsbegrænsning, idet et sådant indgreb sker ved en finansiel ordning i medfør af artikel 53 b.
6. Bestemmelserne i traktatens artikel 54 er på ingen måde en hindring for anvendelsen af foranstaltninger, som er i overensstemmelse med de forenede bestemmelser i traktatens artikler 3, 5, 53 b, 57 og 59, og som kan øve indflydelse på styringen af de investeringer, virksomhederne har planlagt. Navnlig har de i artikel 53 b omhandlede finansielle ordninger, som Den Høje Myndighed har ret til at anvende som indirekte virkemiddel på produktionen, ifølge deres natur virkninger, der kan influere på producenternes dispositioner, f. eks. deres investeringsprogrammer.